

der er imellem Livsfor sikrings selskaberne, der jo ligesom alle Selskaber i Verden hvile paa Konkurrencens Princip, at forsikre dem billigere, end de kunne gøre det i denne Anstalt. Det vil have til Følge, at de store Driftsherrer, dem, som have mange Følg, trækker dem ud deraf, eller sikrer deres Arbejdere paa en eller anden Maade, og unddrage sig denne Lov, saaledes at det bliver alle dem, der ikke muligvis kunne sikres paa den Maade, der kommer til at bære Udgiften ved denne Lov, og det forekommer mig at være i høj Grad uretfærdigt overfor disse. Dersom det skal tillades Arbejdsgiverne saaledes at kunne forsikre privat eller henlægge Fonds til Arbejdernes Forsikring, ønsker jeg ogsaa at vide, hvilken Garanti man fra Anstaltens eller Regeringens Side forlanger, der skal være til Stede med Hensyn til disse Fonds eller de Selskaber, som de private Arbejdsgivere benytte. Thi der gives sikkert Forsikrings selskaber af den Art, navnlig for Ulykkesforsikring, der ikke ere videre solide, og som bekendt gives der ogsaa Arbejdsgivere, der ikke ere videre solide, Arbejdsgivere som, selv om de kunne være Bengeslyster, havde jeg nær sagt, i Dag, kunne være ruinerede i Morgen. Det forekommer mig derfor, at naar man vil gøre noget for Arbejderne, skal man ikke tillade Arbejdsgiverne at gaa udenfor denne Lov og sikre deres Arbejdere paa anden Maade, end at de kunne komme ind under denne Lov; thi erved er det givet, at Arbejderne saa nogen Garanti for, at de i Virkeligheden ere ulykkesforsikrede. En Ting er jo paa Grundlag af denne Bestemmelse givet, og det er, at jo mere man tillader sig at unddrage sig Loven, desto færre faar Anstalten at bestættige sig med, og desto dyrere bliver den derfor forholdsvis. Jeg kan derfor ikke se, at denne Bestemmelse er til Gavn for Loven, selv set fra det Grundlag, hele Loven er baseret paa. Og selv om jeg kunde modtage Loven paa dette Grundlag i en forbedret Skikkelse, vilde jeg under alle Omstændigheder ikke uden meget store Betæneligheder kunne gaa ind paa, at en saadan Undtagelse kunde finde Sted. Jeg ser derfor paa dette Lovforslag saaledes, at det, naar der havde været det rette Syn paa Sagen, kunde være blevet en Lov, som kunde være bleven god for Arbejderne og kunde have været nogenlunde tilfredsstillende; men i den Skikkelse, hvort det foreligger nu, og med de Ændringer, som ere anthede, og som man mulig kan finde sig tilfredsstillet med fra Oppositionens Side her i Salen, tror jeg ikke, at det vil være en Lov, som Arbejderne, der ere udsatte for disse Ulykker, vilde hilse med Tilfredshed og Glæde, og noget, de skulle være tak-

nemmelige for. Jeg berørte, at under Debatten om et Par tidligere sociale Lovforslag, som vare forelagte af private Forslagsstillere, at det var blevet sagt under Finanslovsbehandlingen af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), at man kunde hjælpe Arbejderne paa forstellig Maade, bl. a. paa den Maade, at vi lettede Byrden for dem. Det forekommer mig, at her er en af de Veje, en af de Maader, hvorpaa man kunde komme til at lette Byrden, naar man vel at mærke, vilde gøre det paa den rette Maade; men man kan ikke komme til at lette Byrden paa retfærdig Maade ved at bibeholde den Fordring, som dette Forslag hviler paa. Man maa ind paa et andet Syn af dette Forhold; man maa ind paa at give Arbejderne Ret til Erstatning, naar Ulykken rammer dem, og naar deres Tidelser ere uforskyldte, hvad enten det er i den ene eller den anden Retning, som jeg nævnte før, hvad enten det er Alderdom, Sygdom eller Ulykke. Man maa ind paa at se Sagen saaledes, at Arbejderne have Ret til Erstatning, og at de skulle nyde godt af det Arbejde, de præstere, men som ikke bliver dem betalt, at de, der tage Udbyttet, forholdsvis skulle have Lov til at betale den Pension, som Arbejderne skulle have, gennem en direkte Formueskat.

Hemming Jensen: Jeg kan heller ikke være saa begejstret for det foreliggende Lovforslag som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), men paa den anden Side, da det ærede Medlem udtalte, at det ikke kunde nytte at gaa andre Veje end de, der vare anviste i dette Lovforslag, kan det jo heller ikke nytte at komme med Forslag om andre Veje, da det vel er troligt, at de Veje, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds gaar, er Folketingets Veje, og skønt de kunne være usporlige undertiden for andre Mennesker, er det dog ikke altid sikkert, at det er de bedste Veje, man kunde have gaaet. Men altsaa, da Vejen saaledes er anvist paa Forhaand, skal jeg ikke forbyde mig meget i Lovforslaget, men kun gøre nogle saa Bemærkninger om det. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds fremhævede gentagne Gange, at Grundlaget for Lovforslaget er Arbejdsgivernes Pligt til at forsikre eller forsørge deres tilstaaede Arbejdere. Det er ikke ganske rigtigt; Grundlaget for Lovforslaget er dette, at det er Arbejdsgivernes Pligt at forsørge deres Arbejdere efter 26 Ugers Forløb, altsaa 26 Uger efter at de ere komne til Skade. Altsaa er det Arbejdernes Pligt efter Lov-